

tigede til at kræve sig taget under Kur for offentlig Regning, ligesom de er forpligtede til at underkaste sig en saadan Kur, medmindre de godtgør, at de har undergivet sig tilbørlig privat Lægebehandling. Der maa ikke kræves eller modtages noget Vederlag af Patienten, hvorimod Udgifterne afholdes efter Reglerne i § 44, jfr. § 45, i Fattigloven.

Lovforslaget var forelagt til Efterkommelse af Forskriften i den tidligere gældende Lovgivning om Fremsættelse inden 1. Januar 1915 af Loven af 1900 til Revision. Landstingets Udvalg bemærker i Betænkningen, at de Ændringer i den hidtil gældende Lov, som Lovforslaget indeholder, i det hele er bifaldsværdige, og at der derfor ikke blandt de Ændringer, som Udvalget — o: hele Udvalget med Tilslutning af Justitsministeren — har foreslaaet, er nogen, der rokker ved noget væsentligt Punkt i Lovforslaget, og det samme gælder nogle Ændringsforslag, som under Udvalgsbehandlingen fremkom fra Justitsministeren, og som hele Udvalget tiltraadte. Blandt de foreslaaede — og af Landstinget vedtagne — Ændringer kan nævnes, at der med Hensyn til Adgangen til Desinfektion af forskellige Lokalteter gjordes en Sondring indenfor disse efter Hensynet til, om de smittefarlige Personer har haft et mere varigt Ophold i dem, eller om Opholdet har været blot midlertidigt, idet Desinfektionen i første Fald maa kunne foretages af Epidemilægen, i sidste Fald maa bero paa Afgørelse af Epidemikommissionen. Endvidere udvidedes Erstatningsretten for private, der lider Tab ved de trufne Foranstaltninger, noget i forskellige Tilfælde, ligesom der indsattes en Bestemmelse om, at kun Tvistemaal om Erstatningens Størrelse skal være unddraget Domstolene, medens dette ikke skal gælde Spørgsmaal, om vedkommende overhovedet har Krav paa Erstatning. (Efter Lovforslaget skulde alle Spørgsmaal om Erstatning være unddraget Domstolene). Endelig kan anføres, at de særlige Bestemmelser om Behandlingen af Fnat indsatte efter Initiativ af Udvalget. — I Folketinget foretoges ingen reel Ændring i Lovforslaget.

47. Lov om Vederlag for Kontorudgifter til forskellige Retsbetjentembeder. (Justitsministeren).

[A. Sp. 2719 — C. Sp. 247, 703].

Fremsat i *Folketinget* ¹⁶/₁₂ (F. Sp. 1839). 1. Beh. ¹²/₁ (F. Sp. 1934). Henvist til Udvalg paa 11 Medlemmer (S. Sørensen [Form.], Mølgaard-Nielsen, J. H. Jensen, Emil Petersen, Rasmus Hansen-Stavnsbjerg, Andreasen, F. F. Sø-